

§ 150.

Høvedforhandlingen foretages paa den Dag, der er i Sagen, udtagne Stævning, falder i Rette. Naar de 3 Dommere i Rævningeretten, i det Mindste 30 Rævninger, der offentlige Anklager, og den Anklagedes Forsvarer ere komne tilstede, lader Rettens Formand den Anklagede fremstille for Daand og Tvang.

§ 151.

Derefter paaraabes de indfaldte Vidner, der henvises til det for dem bestemte Forsamlingsbærelse, hvilket ligeledes iagttages med Hensyn til de Personer, der uden Indkaldelse ere modte for at afgive Forklaring i Sagen.

Det betydes Vidnerne, at de ikke for deres Afhørelse maae samtale med hverandre angaaende deres Udsagn. Rettens Formand kan i fornødent Fald træffe Foranstaltning til at forhindre saadan Samtale, og navnlig give Befaling til, at Vidner holdes fjernede fra hverandre.

§ 152.

Er Overanklageren eller Anklagede eller et Vidne, inden hvis Nærværelse Sagen ikke kan paabegyndes, ikke modt, og det kan antages, at Vedkommende senere samme Dag vil give Møde, er Formanden berettiget til at udsætte Mødet i en passende Tid. Det staar i Formandens Magt i Udeblivestilfælde at lade Anklagede eller et Vidne afsente ved Tvang. En Rævning eller en privat Klagers Fraværelse bevirker ikke, at Sagens Paabegyndelse udsættes.

§ 153.

Er Overanklageren ved Sygdom eller andet Forsald forhindret fra at give Møde, kan Formanden udsætte Sagen i den Tid, der er fornøden, for at han i alt Fald ved en Anden kan give Møde. I dette som i alle Tilfælde, naar en Sag udsættes til en anden Dag i samme Retssamling, betydes det, alle Vedkommende, at de maae indfinde sig paa den bestemte Dag, uden at en ny Stævning udtages.

§ 154.

Er Anklagede ved Sygdom eller andet lovligt Forsald forhindret fra at møde, udsættes Formanden Sagen til en anden Dag i samme Retssamling eller til en senere Retsamling. Ligeledes kan Sagen udsættes i den fornødne Tid, naar den Anklagedes Forsvarer har været hindret at møde. Og saa naar Anklagede udebliver uden at Sygdom eller andet lovligt Forsald er oplyst, kan Formanden udsætte Sagen. I ethvert Tilfælde, hvor Sagen udsættes til en følgende Retsamling, maae alle Vedkommende paany indstævnes. Formanden afgjør, om en Sag, der udsættes for den Anklagedes Vedkommende, skal udsættes for Medanklagedes Vedkommende.

§ 155.

Finder Formanden ingen Anledning til at udsætte Sagen paa Grund af den Anklagedes Udeblivelse afgives Udeblivelsesdom i Genhold til de i det Følgende givne Forrifter.

§ 156.

Er et Vidne, hvis Forklaring maa anses nødvendig til Sagens Oplysning, ikke modt, og er der ikke Sandsynlighed for, at det kan komme tilstede, eller er det i saadan Tilstand, at det ikke kan afgive Forklaring, kan Formanden efter Overanklagerens eller Anklagedes Indstilling udsætte Sagen til en anden Dag i samme Retsamling, paa hvilken Vidnet skal møde efter et Varsel, som Formanden fastsætter; kan dette ikke ske, udsættes Sagen til en følgende Retsamling.

§ 157.

Er et Vidne, hvis Forklaring anses nødvendig, ikke stævnet, paa Grund af at dets Betydning ikke itide var kjendt, kan Formanden efter Indstilling af en af Parterne udsætte Sagen efter Reglerne i § 154.

§ 158.

Formanden kan efter Indstilling af en af Parterne udsætte en Sag paa Grund af at en anden civil eller kriminel Sag, hvis